

ZVON

DUBEN - APRIL

2026

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

M

ilý čtenáři, srdečně tě zdravím v měsíci dubnu, kdy slavíme společně s celou církví Velikonoce. Mám rád Velikonoce, protože v nich vidím mimo jiné, že něco důležitého končí, a začíná „něco ještě důležitější“. Ve velké noci ze soboty na neděli budeme opět číst příběh izraelského národa, při němž Izraelité vyšli z egyptského otroctví do svobodné země. Přitom si ale také připomene, že se splní můj i tvůj sen. .. V mnohých slovanských jazycích se používá slovo „Velikonoce“ – ta velká noc, pro svátky na památku Ježíšovy smrti a zmrtvýchvstání. Jiné národy používají také slovo „pascha“ - přejítí. To bylo na památku toho, že anděl smrti přešel – vyhnul se domu, který byl označen krví velikonočního beránka. Tak se nám křesťanům dostává ujištění, že v domě, kde přebývá Kristus s krví prolitou na kříži, máme jistotu – přejítí anděla smrti. Myslím tím tu druhou smrt, která je definitivní. Tedy po Velké noci nastane nový den bez konce...

Dnes, kdy píšu tyto řádky, slavíme svátek sv. Oscara Romera, arcibiskupa v San Salvadoru, hlavního města Salvadoru. Oscar Romero byl zabit v roce 1980, když slavil mši svatou. Za svatého mučedníka ho prohlásil v roce 2018 papež František. Proč byl zabit? Protože se zastával chudých a bezbranných, protože hlásal Ježíše Krista a jeho evangelium. Zajímavá je statistika zabitých a umučených křesťanů ve dvacátém a jednadvacátém století. Je jich daleko více než v prvních stoletích, kdy byla církev veřejně pronásledována. Nejvíce se na tom podepsaly totality německého nacismu a potom komunismu, který ještě v některých zemích přetrvává. Dnes ale daleko nejvíce trpí křesťané v Africe. Na obálce Zvonu je obraz Panny Marie, která ochraňuje pronásledované křesťany. Můžete si tam také všimnout muže v oranžovém oblečení. Je to jeden mučedník, který byl spolu s dvaceti zabit ISIS teroristy v roce 2015 v Libyi. Jejich příběh je z počátku docela prozaický. 21 dělníků z Egypta se vracelo domů z práce. Všichni byli koptičtí pravoslavní křesťané. Na cestě je zajali teroristé. Několik dní je drželi v zajetí. Jeden z nich ale nebyl křesťan, tomu ihned nabídli propuštění. On ale k jejich údivu řekl, že Bůh jeho kamarádů je jeho Bůh také. Po několika dnech je dovedli na pláž a tam jim ještě nabídli svobodu za to, že zradí Ježíše. Potom je všechny podřezali. Všechno bylo natočeno na kameru a sdíleno na médiích. Koptská ortodoxní církev (r. 2016) a potom také katolická církev je prohlásila za svaté mučedníky roku 2023.

My slavíme Velikonoce ve svobodné zemi. Pamatujme však na to, že mnohé církevní společenství a její členové jsou v nebezpečí života. Jít na bohoslužby, zpívat, oslavovat Ježíše je tam spojeno mnohdy s velkými obtížemi. Modleme se a vzpomeňme na naše sestry a bratry v zemích, kde jsou pro svoji víru pronásledováni.

Seznam mučedníků, kteří zemřeli pro víru v roce 2024 – 2025

Řeholníci, řeholnice a kněží - mučedníci

Katecheta – Mathias Zongo - Burkina Faso
Katecheta – Christian Tientga - Burkina Faso
P. Donald Martin Ye Naing Win - Burma
P. Enrique Fabián Arcos Sevilla - Ekvádor
Sr. Evanette Onezaire - Haiti
Sr. Jeanne Voltaire - Haiti
P. Alloyce Cheruiyot Bett - Keňa
P. Tobias Chukwujekwu Okonkwo - Nigérie
P. John Ndegwa Maina - Keňa
P. Sylvester Okechukwu - Nigérie
Seminarista Andrew Peter - Nigérie
P. Matthew Eya - Nigérie
P. Augustine Dauda Amadu – Siera Leone

Věřící - mučedníci

Při teroristickém útoku ve vesnici Yelewato v Nigérii zabili teroristé 200 křesťanů. Útok se stal 13. června roku 2025. Teroristé přitom volali „Allahu Akbar.“

22. června 2025 během bohoslužby sebevražedný útočník odpálil na svém těle bombu v ortodoxním kostele sv. Eliáše v Damašku v Sýrii. Zemřelo 20 věřících.

15. února 2025 bylo nalezeno více než 70 mrtvých těl v protestanském kostele v Kongu. Několik měsíců později bylo zabito 40 lidí během bohoslužby teroristy, kteří se hlásili k islámskému státu.

papežové

papes

papežové

papes

papežové

Bl. Pius IX.

papežové

papes
MV

Pius IX., vlastným menom Giovanni Maria Mastai Ferretti, sa narodil v šľachtickej rodine v talianskej Senigallii v roku 1792. Už od detstva bol veľmi zbožný, neskôr nastúpil do kňazského seminára, ale v dôsledku epileptických záchvatov bol nútený štúdiá prerušiť. V roku 1815 mu svätý Vincent Pallotti predpovedal, že sa stane pápežom a že loretánska Panna Mária ho nakoniec z tejto choroby vyslobodí. V roku 1815 bol v Lorete bol z Božej milosti uzdravený. Vrátil sa k štúdiu teológie a v roku 1819 prijal kňazskú vysviacku. V roku 1823 odišiel na dva roky na misie do Čile.

Mal iba 35 rokov, keď ho menovali za arcibiskupa a v roku 1840 bol menovaný za kardinála. Dňa 16. júla 1846 bol zvolený za pápeža, pričom mal len 54 rokov. Pápežský úrad zastával v rokoch 1846 – 1878. Bol to najdlhší datovaný pontifikát v histórii Cirkvi, hoci podľa tradície sv. Peter stál na čele Cirkvi ešte dlhšie (asi 34 rokov). Bol posledným pápežom, ktorý vládol aj ako svetský panovník Pápežského štátu (bolo to tak od 8. storočia do roku 1870).

Blahoslavený Pius IX. bol vo veľkej časti katolíckeho sveta nesmierne populárny. Anglický filozof Francis Newman uviedol, že „Hlavnou príčinou jeho popularity bolo kúzlo jeho prítomnosti. Na rozdiel od väčšiny svojich predchodcov viedol čulý spoločenský život. Chodil na časté prechádzky po Ríme a poskytoval nebývalý počet audiencií. Organizoval v záhradách Kvirinálskeho paláca spoločenské večierky a každý deň sa rozprával s davmi na Námestí svätého Petra“. Bol prvým pápežom, ktorého vyfotografovali. Jeho fotka visela v každej farnosti. Svojím charakteristicky ostrým zmyslom pre humor raz zavtipkoval, že je pre turistov v Ríme atrakciou číslo jeden. Bežný ľud totiž predtým nevedel, ako vyzerajú pápeži, často boli zahalení rúškom tajomstva.

Pius IX. bol mariánskym pápežom, 8. decembra 1854 bulou *Ineffabilis Deus* vyhlásil dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Sformuloval tak stáročnú vieru katolíkov, že Matka Božia bola počatá v lone svojej matky bez dedičného hriechu.

Počas jeho pontifikátu hrozilo, že Pápežský štát zaujme Giuseppe Garibaldi. Ten túžil pochodovať do Ríma pod heslom „Roma o morte“ („Rím alebo smrť“). Raz pápež v prekvapujúcom prejave lásky k tomuto antiklerikálnemu talianskemu revolucionárovi poznamenal: „Ak uvidíš Garibaldiho, povedz mu, že viem, že ma denne preklína. Ale ja mu vždy žehnám.“

Prvoradým dedičstvom Pia IX. je Prvý vatikánsky koncil, ktorý zvolal v roku 1869 a na ktorom bola vyhlásená neomylnosť pápežov v otázkach viery a mravov. Už v roku 1870 nasledovala talianska okupácia Ríma, čím sa Prvý vatikánsky koncil musel náhle ukončiť.

Pápež sa tak stal „väzňom Vatikánu“ a vyhlásil výzvu na celosvetovú verejnú podporu Svätej stolice, keďže táto sa ocila na pokraji bankrotu. Vtedy sa zaviedla zbierka „Petrov halier“, ktorá funguje až dodnes.

Pius IX. založil vo svete vyše dvesto nových diecéz a apoštolských vikariátov, hlavne v USA a britských kolóniách, obnovil latinský patriarchát v Jeruzaleme a uzavrel konkordáty (zmluvy) s mnohými štátmi. Za jeho pontifikátu sa prejavila veľká duchovná obroda na všetkých stupňoch v cirkvi, vzniklo vyše 100 nových mužských a ženských reholí.

Pius zomrel 7. februára 1878 a za blahoslaveného ho vyhlásil svätý Ján Pavol II. v jubilejnom roku 2000.

Svědectví mystiků mezi utrpením a zmrtvýchvstáním existuje úzké spojení

převzato: www.vira.cz

Protože je Ježíšovo utrpení i smrt dílem samého Boha, jde zároveň o tajemství, jež svým rozjímáním nelze nikdy beze zbytku proniknout. Můžeme pouze zachytit, či spíše vycítit jeho určité aspekty. V rozjímání o utrpení Božího Syna bychom vždycky měli mít na paměti to, že jeho posledním slovem je zmrtvýchvstání. Mezi utrpením a zmrtvýchvstáním existuje úzké spojení.

Přestože bychom měli vnímat veškerou hrůzu Ježíšova utrpení v jeho historickém rozměru, není jeho fyzický rozměr tím jediným a nejdůležitějším. Při rozjímání Pánova umučení a smrti si musíme neustále připomínat, že toto utrpení snáší vtělený Boží Syn. Zkušenost lidského trápení nám neposkytuje dokonalou možnost proniknout do utrpení Božího Syna. Naše pronikání do Ježíšova utrpení a smrti bude vždy jen zlomkovité, částečné. Podstatu jeho utrpení stanovují především určitá tajemství, jako je mystické utrpení duše, tajemné opuštění Otcem.

Kardinál C. M. Martini říká, že se v Ježíšově utrpení dotýkáme "temné noci" mystického vnitřního zármutku, který prožívali mnozí mystikové a světci. Celým svým životem, z hloubi srdce oddáni Bohu a jeho vůli, často trpěli vleklou sklíčeností ducha a cítili se naprosto opuštěni Bohem. Ten, kdo ve svém nitru prožívá právě tyto nejbolestnější, očišťující a strašlivé zkušenosti, tvrdí, že na světě neexistuje utrpení, které by bylo možno k tomuto stavu přirovnat. Je to utrpení, které zasahuje to, co je Bohu oddanému člověku nejdražší. Člověk, který se Bohu svěruje s veškerou láskou a oddaností a skládá v něho veškerou svou naději, zároveň zakouší bolestné okamžiky naprosté opuštěnosti, osamělosti a vyprahlosti.

Pokoušíme-li se porozumět této "temné noci" mystiků, můžeme se lépe vcítit do Ježíšovy zkušenosti na kříži, kdy se Pán modlí ke svému Oci: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Izák z Ninive, jeden z východních Otců, hovoří o pekle myšlení prožívaném v situaci opuštěnosti Bohem. Tuto zkušenost nazývá též "ochutnáním gehenny" - ochutnáním pekla: Člověk tehdy nevěří, že by se v jeho životě mohlo něco změnit, že by jednou mohl nalézt pokoj a útěchu. Naděje skládaná v Boha a útěcha uletěly z jeho duše, která je bez ustání zaplavována pochybnostmi a sklíčeností.

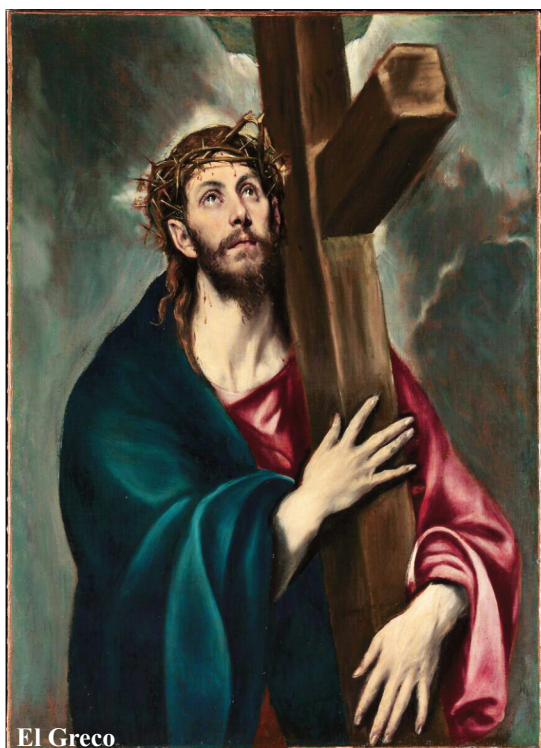
Svatá Rosa z Limy, mystička, zakoušela po určitou dobu každodenně tu nejstrašnější temnotu duše. Po celé hodiny setrvala ve stavu takového vnitřního utrpení, že nevěděla, jestli je na zemi, nebo už v pekle. Tak stála a sténala pod nesnesitelnou tíží temnoty. Vůle toužila směřovat k Bohu a jeho lásce, ale byla jakoby zmrzlá na kost. Paměť vypovídala službu, nemohla v sobě objevit a připomenout si žádnou z dřívějších útěch. Strach a utrpení zachvátily její duši a její srdce křičelo: "Bože můj, proč jsi mě opustil?", ale nikdo jí neodpovídal. Největší bolest jí však působilo to, že "temná noc" přicházela tak, jako by měla trvat věčně, jako by představovala bronzovou zeď, která znemožňuje únik z labyrintu, z vězení.

Podobné zkušenosti měl i svatý Ignác z Loyoly v Manres. Ačkoli se na kolenou modlil několik hodin denně, ačkoli den co den vstával k modlitbě o půlnoci, nedocházel po delší čas žádné útechy. Jednou - jak vzpomíná v Příběhu poutníka - když byl mimořádně sklíčen, se začal modlit a vroucně nahlas volal Boha: "Pomoz mi, Pane, protože nenalézám žádný lék u lidí ani u žádného jiného stvoření. Kdybych si myslel, že jej budu moci nalézt, nebyla by jakákoli námaha pro mě příliš velká. Ukaž mi, Pane, kde bych mohl najít lék! I kdybych měl běhat za štěnětem, abych u něj mohl získat pomoc, udělal bych to." Když se obíral těmito myšlenkami, často ho přepadalo mocné pokušení, aby skočil dolů. Ale věděl, že by sebevražda byla hříchem, a znovu začal volat Pána: "Pane, neudělám to, co tě uráží." Útěcha se dostavila teprve po několika týdnech. O tuto zkušenost hluboké neútechy i útechy se svatý Ignác podělil ve svých Pravidlech k rozlišování duchů.

A ještě jedno svědectví mystického trápení "temné noci". O velkém holandském misionáři malomocných P. Damiánovi de Veuster čteme v jednom z jeho životopisů: Když roku 1888 nadešel čas Velkého postu, Bůh vložil na misionářova ramena ten nejtěžší kříž. Tehdy již sám onemocněl malomocenstvím a jeho smrtelné údy drásala nelidská bolest. Jenže ta neznamenalala vůbec nic ve srovnání s utrpením, v němž tonula jeho duše. Otec Damián, který měl vždy v jakémkoli utrpení statečné srdce a dovedl si uchovat klid ducha, nyní v posledních týdnech svého života upadl do "temné noci" naprosté pochybnosti. Cítil blížící se smrt. Věděl, že stojí nad hrobem. Utýrán životem někdy již toužil po posledním odpočinku. Ale nyní ho myšlenka na smrt zaplavovala hlubokým strachem a smutkem. Už nezakoušel Boží přítomnost, ačkoli cítil blížící se konec. Žádná modlitba mu nepřinášela úlevu. Celé noci klečel před eucharistickým Pánem, ale nezakoušel tu nejmenší útěchu. Unaven a zlomen se k ránu dovlékl do svého pokoje a nechtěl nikoho vidět. Jednoho dne za ním přicestoval páter Conrad, takřka násilím vnikl do jeho chaty a zastihl ho ve stavu naprosté opuštěnosti.

"Odejdi a nech mě o samotě," křičel ochraptělým hlasem nemocný, když k němu přítel přistoupil. "Nenechám tě samotného," stál na svém Conrad. "Musíš mě vyslechnout." "Bůh mě opustil, co mi teď může být platný člověk," sténal otec Damián. "Umírám, ale nezasloužím si jít do nebe."

"Ty hloupý chlapče," odvětil přítel. "Tebe tam přijmou za hlaholu trub a víření bubnů. Vždyť jsi celý život obětoval malomocným". Otec Damián jen potřásl hlavou a skryl zraněnou, znetvořenou tvář. Tehdy Conrad otevřel Nový zákon, který si s sebou přinesl, a řekl:

"No tak poslouchej. Ted' ti přečtu tvůj rozsudek, který nad tebou Pán Ježíš vynese." A přečetl mu úryvek evangelia svatého Matouše o posledním soudu: "Byl jsem hladový a dal jsi mi najíst, měl jsem žízeň a dal jsi mi napít. Vejdí do mého království." Zdálo se, že ho malomocný kněz vůbec neposlouchá. Po chvíli se zvedl, smutně se na přítele podíval a řekl jakoby s pokornou prosbou: "Odejdi, bratře, mně už nikdo nepomůže" (W. Hünermann)

Po tomto prožitku "temné noci", který trval několik týdnů, poslal Bůh otci Damiánovi útěchu

prostřednictvím Matky Boží Utěšitelky z jeho rodného kraje ze Scherpenheuvel a poté Otec Damián umíral naplněn vnitřním pokojem a důvěrou v Boha.

Ten, kdo prochází takovými nebo podobnými zkušenostmi, může sám hlouběji procítit to, co prožíval Ježíš na kříži. Může procítit i modlitbu Žalmu 22, kterou se modlil sám Ježíš: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám. Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci.

Utrpení "temné noci" je ve zkušenosti mnoha světců velice často odpovědí na velkorysou oběť duší, které prosí, aby mohly trpět spolu s Ježíšem. H. U. von Balthasar prohlašuje, že v historii mystiky existují případy sebeobětování za někoho druhého. Je to takřka doslovné následování Ježíše, který se z lásky obětoval za nás do krajnosti.

Svatí mohli zakoušet hlubokou opuštěnost od Boha, onu "temnou noc", protože dříve zakoušeli jeho nekonečnou lásku. Jedině ten, kdo žije zcela pro Boha, kdo se ponořil do zkušenosti jeho přítomnosti, kdo alespoň jednou zakusil rozkoš jeho nezištné lásky, ten také ví, co znamená být Stvořitelem opuštěn.

Převzato z knihy Józefa Augustyna: V jeho ranách

Easter homily

Deacon Greg Kandra

Starting life over in a new place is never easy. I was anxious about this weekend. How would I fit in? Would Easter feel different? Which made me wonder: well, what does Easter feel like? I think it depends on who you ask. The 22 elect who joined the church last night will tell you: Easter feels like a splash of cold water on a spring night. And not just that. It's sensory overload.

They will tell you that Easter looks like darkness disappearing, as the flames of hundreds of candles spread throughout this church. It smells like incense burning, like chrism being brushed over your brow. It tastes like your first Communion wafer as you hold it on your tongue as long as you can and realize you have received Jesus, body and blood, soul and divinity, and you been blessed by incomparable grace.

What does Easter feel like?

The apostles in the gospel might tell you: it feels like the earth shifting under your feet as you race toward a tomb that you have been told is empty. And then you get there. And your s are overwhelmed. It smells like freshly cut stone ... and the remnant of perfumed spices ... and the distant aroma of spring flowers in the garden just beginning to bloom. It's almost too much to take in. And that's understandable — the world has been remade! Jesus Christ is risen today! Life has conquered death. Hope has destroyed despair.

Coming from a life in journalism, I can tell you that Easter is the greatest scoop in human history. And we are continuing to live it. This gospel reminds us of one of the reasons we are all here this morning. It's because:

This great story, this great scoop, needs to be told.

This day is about that: telling the story, again and again and again. An angel broke the news to Mary Magdalene. She ran and told the apostles. They ran to see if it was true. And then they carried the news back to Jerusalem to tell everyone else. And they told others. Who told others. And the story just can't be stopped. This astounding reality of God's love can't be stopped. We need to pass it on. It's gone on like that for 2000 years.

A few years ago, I traveled to Jordan. I was there one week after we had celebrated Easter in the United States. The Christian churches in Jordan follow the Julian calendar, so they were celebrating Easter THAT week. I was able to get to a Roman Catholic Church in Amman for the

Easter Vigil. When I arrived, the church was packed. I stood in the back. And the deacon had just climbed into the ambo. And he began to sing. He chanted the Exsultet, the same ancient hymn I had chanted myself just one week before at my home parish in Queens. It was exactly the same. The same music. The same phrasings. It was stunning. It was haunting. “Rejoice, let mother church also rejoice, arrayed in the lightning of his glory. Let this holy building shake with joy!” It brought back many memories. But there was one powerful difference. He chanted it in Arabic. Tears came to my eyes. I couldn’t understand a word he was saying. But I knew the story he was telling, the universal story of our salvation.

What does Easter feel like?

It feels like being part of the Body of Christ — this vast body of a billion believers, scattered around the world, but holding fast to a faith rooted in Resurrection and renewal and mercy, and singing this great hymn of joy, of God’s unceasing love. “Oh love, o charity beyond all telling. To ransom a slave, you gave away your son.”

We need to keep telling this story.

the story of the Christ who suffered for us. Who died for us. And who rose for us so that we would know: death isn’t the end of the story. We need to pass it on. With how we live. And how we love. Most of all: with our love. We tell this story every day of our lives with how we follow Jesus Christ. We tell it with how we remember the forgotten.

With how we pick up those who have fallen by the side of the road.

With how we bring light to those living in darkness.

With how we bend to wash feet, and offer hope in a world that so often seems hopeless.

It’s all this and more. Jesus’s story goes on without end. Because of us.

Pass that on.

Let’s keep telling that great story and living it. With joy in our hearts. And “Alleluia” on our lips.

Last night, watching those 22 new souls come into the church and experiencing the wonder of that blessed night, it hit me. I got the answer I was looking for. I sensed it in Jordan all those years ago. I felt it in New York, where I lived for so many years. I realized it here in this church last night. I think the new Catholics baptized last night realized it, too.

What does Easter feel like?

It’s very simple. **Easter feels like home. Alleluia!**

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

březen - od 2. do 4. března se na Velehradě konalo každoroční setkání biskupů, kněží a jáhnů moravské církevní provincie. Na programu byla řada přednášek, svědectví a duchovní program. Bratři Josef a Lukáš Janouškovi, kněží brněnské diecéze, představili životy mučedníků P. Jana Buly a P. Václava Drboly, kteří budou v červnu prohlášeni za blahoslavené. V panelové diskuzi debatovali moravští biskupové a rektor kněžského semináře v Olomouci P. Lukáš Jambor. Dalšími řečníky byli například P. Petr Karas, P. Pavel Kopeček či P. Rafael Kaca, modlitební večer vedl P. Jakub Sadílek, OFM.

9. března - Libanonský maronitský katolický kněz byl zabit poté, co izraelská tanková střela zasáhla dům ve vesnici Qlayaa na jihu Libanonu, kde převládá křesťanské obyvatelstvo, během pokračujících střetů s Hizballáhem.

22. března - Mezi tisíci běžců, kteří v neděli 22. března vyběhli do ulic Říma při tradičním maratonu, byl i kardinál Jean-Paul Vesco. Arcibiskup z Alžíru se stal prvním kardinálem v historii závodu a připomněl duchovní rozměr sportu. Francouzsko-alžírský dominikán Jean-Paul Vesco běhá od dětství a maraton pro něj není novinkou. „Miluji běh a už jsem absolvoval několik maratonů,“ uvedl pro EWTN News.

22. března - Po měsíci, během něhož baziliku sv. Františka navštívilo více než 370 tisíc poutníků z celého světa, ukončeno vystavení ostatků sv. Františka. Událost byla součástí připomínek 800. výročí jeho smrti. Mezi poutníky nechyběli ani návštěvníci z České republiky, pro které je Assisi dlouhodobě významným poutním místem.

26 - 27. března - Sestra Nathalie Becquart, podsekretářka Generálního sekretariátu Synody biskupů ve Vatikánu, zavítala ve dnech 26. - 27. března do Prahy, kde vystoupila na přednášce pod názvem "Může se církev změnit. Synodalita od hesel k praxi", kterou pořádalo Dominikánská 8. Sestra Natalie se následně v pátek, 27. března setkala i se členy Národního synodálního týmu.

duben - Pomozme těm, kdo dýchají stejný vzduch jako Kristus Kardinál Claudio Gugerotti, prefekt Dikasterie pro východní církve, hovoří o důležitosti sbírky „na Svatou zemi“ v kontextu stávajících válečných konfliktů: „Pro ty, kdo v těchto zemích ztratili zcela všechno, je to otázka přežití. A pro nás křesťany je povinností obnovovat naději.“ Každoročně se na Velký pátek koná sbírka na Svatou zemi. Letos v souvislosti s válečným konfliktem, který „se šíří jako ropná skvrna“, dostává ještě důležitější význam. Ve svém dopise vyzval kardinál Gugerotti v souvislosti s touto sbírkou k zamyšlení nad tím, jak nebýt komplicem těch, kdo „vrhají svět do plamenů“. „Jsem přesvědčen, že většina světa nebere v potaz, do jaké katastrofy se řítíme,“ varuje kardinál. „Maniakální snaha podřídit si všechno a podrobit si druhého silou zbraní je sebevražedným plánem pro lidstvo. A pro nás křesťany je to rouháním: »Miluj svého bližního jako sebe sama,« říká Ježíš.“

ZEMŘELI

Paní **Alena Kaňka** zemřela 9. ledna 2026 v Saddle River, NJ. Její dcera vzpomíná jak velkou vitalitu a energii měla pro celou rodinu. Nikdy také nezapomněla na své české kořeny. Odpočínutí věčné dej ji, Pane, a světlo věčné ať ji svítí. Ať odpočívá v pokoji.

SVATÝ TÝDEN - VELIKONOCE 2026

Květná neděle - 29. března

Zelený čtvrtek - 2. dubna

Velký pátek - 3. dubna

Bílá sobota - 4. dubna

Velikonoční neděle - Vzkříšení Páně - 5. dubna

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V DUBNU 2026

datum	úmysl	dárce
5.4.	Za krajaňskou rodinu - velikonoční neděle	
12.3.	Za zemřelého bratra Jiřího Hlavatého	Milena Hlavatá
14.3.	Za zemřelou Zdenku Sádlikovou	dcera Hana s rodinou
26.3.	Za zemřelou Zdenku Rosenberg	Helena Otýpka a Greta Bunža

BLAHOPŘEJEME

v dubnu oslaví narozeniny: Marta Hnízda 4. dubna, Václav Hnízda 9. dubna, Julie Pokorný Conklin 13. dubna, Julie Vraštiak 15. dubna, Jan Pongo 20. dubna, Michal Joseph Sykora 21. dubna, Jitka Abel 22. dubna, Daniel David Reynolds 25. dubna, Maximilian F. Combs 26. dubna, Marie Wolf Hospodarova 29. dubna.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Helena Kocica, Fred Jurena, Julie Pokorný Conklin, John Tomecek, Hana Maier, Ingrid Chybik, Ling Zelenka.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajaňské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvонnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>